

THYSSENKRUPP VERWACHT VERDERE CONSOLIDATIE IN DE STAALWERELD

OMSTREDEN FUSIE

ThyssenKrupp is een roemruchte Duitse onderneming in een kwakkelende sector, maar het is wel de grootste werkgever in het Ruhrgebied. ThyssenKrupp is een samensmelting van de twee Duitse ondernemingen Thyssen en Krupp in 1999. Het initiatief voor het huwelijk ging uit van de machtige Duitse topbestuurder Gerhard Cromme, destijds topman van Krupp, dat veel kleiner en minder winstgevend was.

Thyssen wees in 1997 het omstreden overnamebod af, maar zette wel de deur open voor gesprekken over een nauwe samenwerking of een fusie. Massale protesten tegen de plannen volgden. Na intensieve bemoeienis van politici en banken vond de fusie uiteindelijk twee jaar later toch plaats.

Cromme werd voorzitter van de raad van commissarissen, maar kreeg een lading problemen op zijn bord die in 2010 bijna tot een faillissement leidden. Een van de oorzaken van de problemen kwam van buiten: de daling van de staalprijsen omdat Chinese bedrijven de wereldmarkt overspoelden met goedkoop staal. De belangrijkste oorzaak van de jarenlange crisis bij ThyssenKrupp is de mislukte investering in staalfabrieken in de Verenigde Staten en Brazilië. Dat heeft ThyssenKrupp tussen 2006 en 2010 in totaal acht miljard euro gekost. Topbestuurder Gerhard Cromme ging niet vrijuit. Hij moest in 2013 uiteindelijk voortijdig het veld ruimen. De onderneming heeft zich nog steeds niet hersteld van de verliezen en werd daardoor een doelwit van activistische beleggers. Hun inspanningen leiden alsnog tot een opsplitsing. Maar vooralsnog met enorme koersverliezen.

bedrijven “aanzienlijk verbeterd”.

De veeleisende aandeelhouders Cevian (18 procent van het aandelenkapitaal) en Elliott Management (3 procent) trekken deels samen op en lijken zich te kunnen vinden in de nieuwe stap richting meer focus. Cevian sprak van “een belangrijke stap om de achterblijvende prestaties uit het verleden aan te pakken”. De Krupp-Stiftung, als familie-stichting met 21 procent de grootste aandeelhouder van het Duitse conglomeraat ongeveer even groot als de twee, is eveneens akkoord.

Kerkhoff zei dat de raad van commissarissen zich unaniem achter het plan heeft geschaard. Toch werd in het nieuwe jaar bekend dat commissaris Hans-Peter Keitel na negen jaar in februari vervroegd opstapt. Volgens *Manager Magazin* wil hij geen verantwoordelijkheid meer dragen voor de strategische en personele chaos bij ThyssenKrupp.

ThyssenKrupp bereidt zich voor op een toekomst als “twee entiteiten met een duidelijk profiel en een duidelijke focus”. De onderdelen hebben “een gemeenschappelijk DNA en sterke wortels uit meer dan 200 jaar gemeenschappelijke geschiedenis” en zullen ook allebei ThyssenKrupp blijven heten. Maar ze zullen op termijn onafhankelijk van elkaar opereren met een eigen directe toegang tot de kapitaalmarkten.

Naadloos passend in populair hedendaags jargon zei Kerkhoff: “Beide organisaties zullen slanker en wendbaarder zijn. Voor mij is het echt belangrijk om de operationele segmenten de grootst mogelijke vrijheid van ondernemerschap te geven. Ik ben ervan overtuigd dat de meeste beslissingen beter decentraal worden genomen, wat betekent dat ze sneller en dichter bij de klant en de medewerkers komen te staan.”

LUCRATIEF

Het onderdeel dat wordt afgesplitst, moet ThyssenKrupp Industrials gaan heten. Het zal zich bezig houden met de lucratieve fabricage van

roltrappen en liften, de toelevering voor de automobielenindustrie en de bouw van fabrieksconstructies. Het wordt een pure producent van kapitaalgoederen. Het onderdeel kan over naar schatting ruim een jaar apart naar de beurs gebracht worden als het aan ThyssenKrupp ligt.

De romp van het bedrijf wordt omgedoopt tot ThyssenKrupp Materials. Hierin worden materiaalhandel, staal-gerelateerde verwerking en de divisie oorlogsschepen ondergebracht en de 50 procent-participatie in de joint venture met Tata en een minderheidsbelang in ThyssenKrupp Materials. De bedoeling is wel om dit laatste pakket zo snel mogelijk te verkopen.

Twee aparte beursnoteringen verminderen in de ogen van de onderneming de complexiteit van het aandeel. Beleggers worden met de voorgestelde spin-off beter in staat gesteld om een keuze te maken. Zij die geïnteresseerd zijn in stabiele kasstromen en potentieel aantrek-